

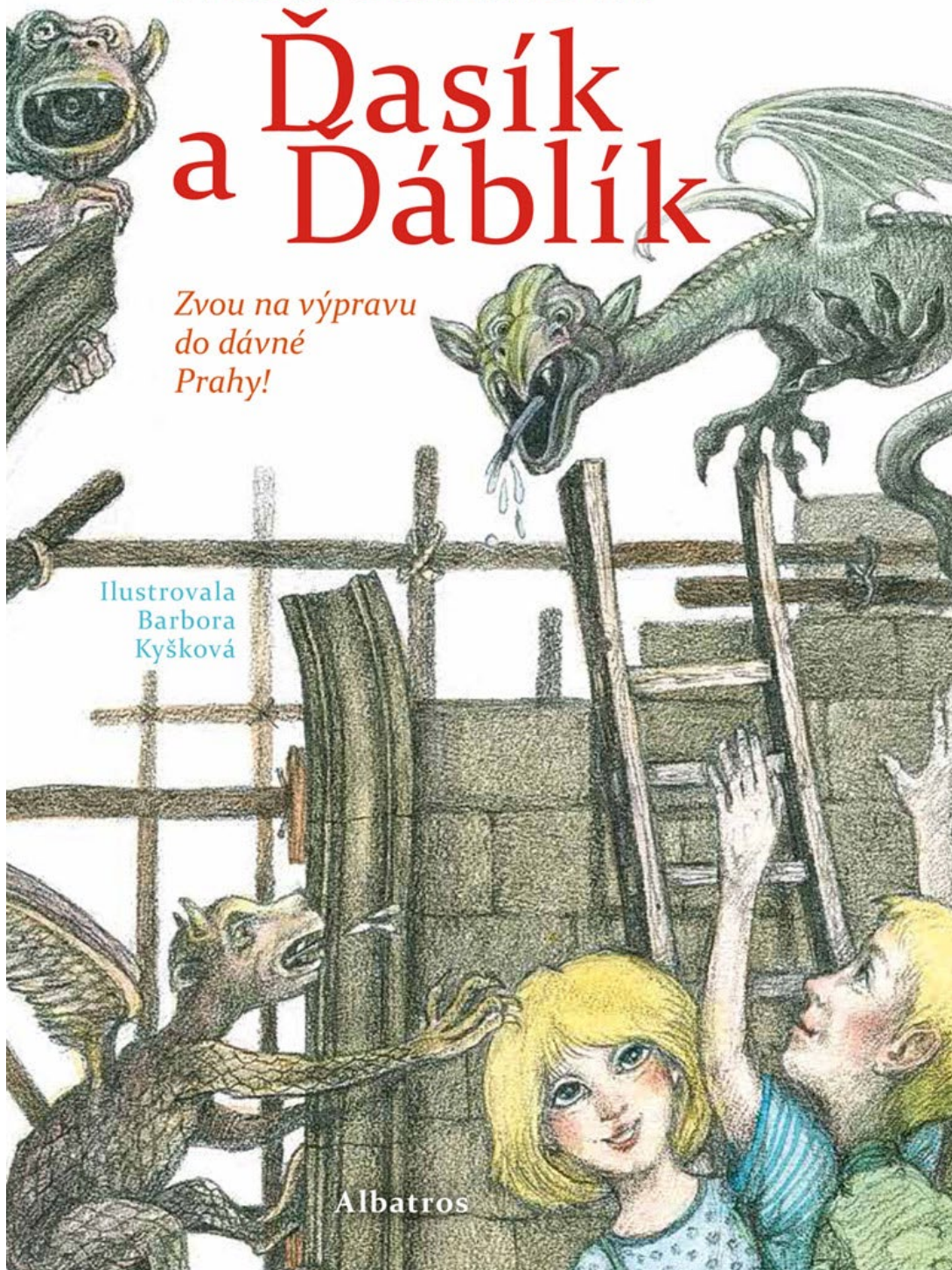
IVONA BŘEZINOVÁ

Řasík a Dáblík

*Zvou na výpravu
do dávné
Prahy!*

Ilustrovala
Barbora
Kyšková

Albatros

Ďasík a Ďáblík

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Ivona Březinová
Ďasík a Ďáblík – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA a.s.**

A L B A T R O S

IVONA BŘEZINOVÁ

Ďasík
a Ďáblík

Obsah

Z věže se neplive	7
Ďasík a Ďáblík se představují	10
Bránou na Vyšehrad	13
Focení s princem	16
Čí je to most?	19
Koláče z Týna	21
Se zvonkem na krku	25
Černý kořen	28
Honička chrličů na Pražském hradě	30
Hledání s vatovítského pokladu	34
Tajemná čísla	37
Turnaj na Karlově mostě	40
Požár na Malé Straně	44
Hoří hrad!	47
My, císařská Milost Rudolf II	50
Rabínovo tajemství	53
Kdo spískal povinnou školu	56
Z věže se spiklenecky mrká	59

IVONA BŘEZINOVÁ

Ďasík a Ďáblík

Zvou na výpravu do dávné Prahy!

Ilustrovala Barbora Kyšková

A L B A T R O S

Z věže se neplive

„Bertíku! Bereniko! Pobězte. Vždyť se nám ztratíte!“ křikla paní učitelka na dvojici dětí.

Dvojčata Bertík a Berenika Broučkovi neochotně odtrhli oči od dláždění. Paní učitelka říkala, že na náměstí je vyznačeno dvacet sedm bílých křížů. Na památku dávno popravených českých pánů. A Bertík nutně potřeboval kříže přepočítat. Jenže spolužáci už se Staroměstským náměstím hrnuli dál.

„Radši pojď,“ zatahala Berenika brášku za rukáv. „Ať nám neutečou.“

„Ach jo. To je pořád spěchu,“ brblal Bertík, ale nakonec popoběhl za ostatními.

Děti byly v Praze na školním výletě. Bertík s Berenikou navštívili hlavní město úplně poprvé. Připadalo jim velké a staré. Jenže to se jim na něm právě líbilo. Nevěděli, kam mají koukat dřív. Zrovna teď je nejvíc zaujalo kamenné dláždění.

Školní výprava pokračovala Celetnou ulicí. Dřív tu sídlili pekaři. Pekli pletené housky a sladké trojúhelníkové placky, kterým se říkalo calty. Bereniku nezajímaly calty, ale vzor dlažby pod nohama. Vytáhla z kapsy mobil.

„Počkej na mě, Bertíku, jenom si něco vyfotím,“ řekla důležitě.

Bertík se sklonil vedle ní a vtom... Něco mu ukáplо za krk.

„No, paráda. Mám pocit, že mě právě pokadil holub.“

Berenika se rozesmála. Jenže v tu chvíli něco káplо za krk i jí.

„Možná jenom prší,“ uklidňovala sebe i bratra. „Nebo někdo nahoře v okně zalívá kytky.“

Sourozenci naráz zaklonili hlavy, aby zjistili, co na ně shora padá. Vzápětí oněměli údivem.